

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2015, č. j. OAM-402/ZA-ZA08-K07-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2016, č. j. 49 Az 26/2015 – 31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl o žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany tak, že se mu mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném v posuzované době, neuděluje.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), i povinnost být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že v kasační stížnosti byl jako zástupce stěžovatele označen pan Bc. A. K., který dle informací, jež má soud k dispozici, není advokátem, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 27. 7. 2016, č. j. 9 Azs 183/2016 – 12, aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě jednoho týdne.

[3] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno ve čtvrtek 28. 7. 2016, lhůta ke splnění uvedené výzvy tak uplynula ve čtvrtek 4. 8. 2016. Na výzvu Nejvyššího správního soudu však nebylo žádným způsobem reagováno ve stanovené lhůtě (ani později), a nebylo tak prokázáno splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s., které se řadí mezi podmínky řízení o kasační stížnosti.

[4] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, platí, že nestanoví-li s. ř. s. jinak, soud usnesením návrh odmítne, *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.* Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatel sám

(jeho zaměstnanec nebo člen) má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatel byl k odstranění marně vyzván, zároveň byl poučen o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[5] Přes výzvu soudu stěžovatel zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranil, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu